

kommer os at være lidet rimeligt, at Salg af Convoluter vil foregaae i nogen synderlig stor Maalestof, naar der ikke er sat en saadan særlig Præmie paa Indkjøb af Frimærker i denne Form. For Befolkningen i Almindelighed vil det ellers være langt fordelagtigere at købe Frimærker paa Posthuset og Convoluter hos Papirhandlerne, og selv sætte Frimærkerne paa dem; thi disse Frimærker, der findes paa Convoluterne, ere ikke af den Besskaffenhed, at de, naar der er skrevet feil paa Convoluten, kunne afflippes og sættes paa et andet Brev (Modsigelse). Det har ikke været tilladt efter de hidtil gjældende Regler, og Frimærkerne ere heller ikke indrettede dertil, idet de ikke ere gummierede paa Bagsiden. Man kan jo nok gjøre det alligevel ved selv at smøre noget Gummi paa, men jeg veed, at det ikke anses for tilladeligt paa Postcontoirerne. Hvis den ærede Finanzminister imidlertid formener, at det ikke vil være i Postvæsenets Interesse at sælge Convoluterne for Frimærkernes Pris, altsaa uden at beregne nogen Betaling for Papiret, saa finder Udvalget ingen Grund til at holde paa sine Forslag i denne Retning, og jeg skal derfor gjerne være villig til at tage disse Forslag tilbage. Forinden jeg imidlertid benytter denne Bemyndigelse til paa Udvalgets Vegne at tage Forslagene under Nr. 15, 16 og 17 tilbage, ønskede jeg en Udtalelse fra den høitærede Finanzminister om, hvorvidt det er hans Mening, at der ved Brevfortene skal betales noget særskilt for Papiret, eller om Befolkningen, som køber disse Brevfort, skal faae dem til selve Frimærkernes Pris. Det vilde være, forekommer det mig, — jeg beder om Forladelse, hvis jeg bruger et for stærkt Udtrykk — noget af det meest Smaalige, jeg har oplevet i den Retning, om man vilde kræve Betaling for den Smule Papir, der leveredes, saameget mere som Postvæsenet har en lignende Forretning med Hensyn til Postanvisningskort, som man dog nu leverer Befolkningen uden Betaling, ligesom endvidere Tele-

grampapir med en Liberalitet, som maa paa-
kjønnes, i en stor Maalestof udleveres til at skrive Telegrammer paa og af Udskillige vistnok anvendes ogsaa til at skrive andre Ting paa end Telegrammer. I disse Tilfælde møder man, hvad Telegrampapir angaaer, en stor Liberalitet, og, hvad Postanvisningskortene angaaer, en meget fornuftig Indretning, og jeg troer mig derfor til at troe, at den høitærede Finanzminister ikke vil forlange særskilt Betaling for selve den Smule Papir, der bruges til Brevfortene. Der findes ganske vist ikke i den høitærede Finanzministers Forslag Noget, der tyder paa, at der skal betales særskilt for Papiret, men der er heller ikke Noget, som med Bestemthed siger, at det ikke skal betales. Jeg tillader mig altsaa at forbeholde mig, efterat den høitærede Finanzminister har yttret sig, at udtale mig nærmere om dette Punkt. — Det sidste Stykke i § 14 har Udvalget foreslaaet at skulle udgaae. Det er Bestemmelsen om, at det af Administrationen skal afgjøres, hvorvidt der, naar en Affender har anvendt Frimærker til et større Beløb end nødvendigt, kan ydes Erstatning for den overskydende Værdi. Jeg troer, at der vises en stor Elgemyldighed med Hensyn til at sætte Frimærker til en større Værdi end nødvendigt paa Breve. Det fleer sikkert meget tiere af denne Grund end af en reen Feiltagelse; det er saa naturligt, at naar en Forsendelse koster 2 eller 3 Sk., og jeg har hos mig et Tiirskillings-Frimærke, saa opoffer jeg hellere den ene eller de to Skilling, end jeg uleiligher mig hen og køber et To- eller Trekillings-Frimærke til at sætte paa Forsendelsen. Jeg troer ikke, at denne Bestemmelse behøves, men jeg erkjender tværtigt, at den er indsat i Loven til Fordeel for Befolkningen, saa at jeg ganske skal henstille, hvorvidt det høie Thing maatte mene, at der dog ikke er Anledning til at udstryge den af Loven.

Den næste Paragraph handler om Ophevelsen af Portofriheden. Jeg troer, at